

frühling

Kunstpocket Serie 2 / N. 12

KUNSTFORUM – SCHELDERODE

ANNEKE SCHAT

door

Hans Redeker

KUNSTFORUM – SCHELDERODE

*Deze kunstpocket 'Anneke Schat' werd uitgegeven door
Albert van Wiemeersch van Kunstforum te Schelderode
in het kader van een nieuwe reeks informatieve edities
gewijd aan internationale beeldende kunstenaars.*

*De tekst werd verzorgd door Hans Redeker,
publicist op het gebied van de moderne beeldende kunst
te Amsterdam.*

Een korte algemene beschouwing vooraf

De mens is per definitie het historische wezen, in een vaak schoksgewijze ritmiek telkens weer anders op basis van een zelfde biologische structuur. Het is zijn op deze aarde unieke 'onnatuurlijke natuurlijkheid', zijn natuur als cultuur, welke zich in alle levensgebieden manifesteert, van de meest lichamelijke tot de meest spirituele, maar in de laatste het meest. Toch behoort het tegelijk tot deze historiciteit, dat bezinning en bewustwording achterna komen en vaak te laat.

Met het gebeuren, dat bekend staat als 'revolutie der moderne beeldende kunst', is het niet anders gesteld. Want hoewel zich rondom dit intrinsiek onderdeel van ons culturele leven in de loop van deze eeuw een leger van theoretici, exegeten en critici heeft ontwikkeld, lopen wij theoretisch in veel opzichten nog steeds achter, zeker wat de meer algemeen-toegankelijke en populaire benaderingswijze betreft.

Zo zien wij de geschiedenis van deze tegen de grote traditie der voorafgaande eeuwen rebellerende kunst met al haar vaak botsende en tegenstrijdige stromingen en 'ismen' in boek en plaat maar zelfs op tentoonstellingen, die representatief heten te zijn, nog steeds hoofdzakelijk gedemonstreerd met voorbeelden van schilderkunst en plastiek, waarnaast hoogstens tekening en grafiek nog wel mogen figureren.

En toch berust dit op niets anders dan op het nog steeds doorwerkende feit, dat juist deze twee kunstvormen in de achter ons liggende eeuwen op grond van de belevingswijze, welke aan de traditie haar karakter gaf, een zo dominerende plaats innamen, dat de andere mogelijkheden van beel-

1965 gouden ring met barokparel

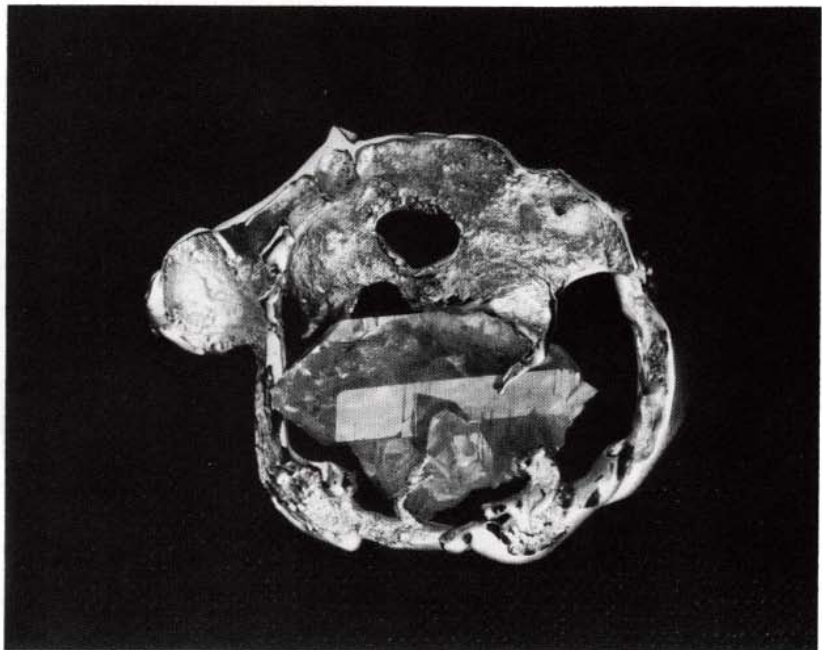
1965 gouden broche met azuriet en briljant

1965 gouden ring met gebrande amethyst

1966 gouden broche met bergkristal

dende creativiteit daaraan als 'minor arts' onderhorig waren. Toch zou een fundamentele, theoretische en historische analyse duidelijk kunnen aantonen, dat onze 'revolutie der moderne kunst' door weinig aspecten zozeer wordt gekenmerkt als door de wijze, waarop juist schilderkunst en beeldhouwkunst hun principiële voorrangspositie verloren, wat inhoudt dat de 'minor arts' uit het verleden voortaan een artistiek bezien volwaardige plaats konden veroveren binnen het geheel van de beeldende creativiteit, elk met eigen, door hun karakter bepaalde specifieke en als zodanig 'bevoorrechte' mogelijkheden.

Maar ook hier laat de geschiedenis zien, dat dit proces van autonome zelfontplooiing zich volgens een eigen en vaak vertraagde ritmiek zou voltrekken, tot op de dag van heden. En dat geldt dan evenzeer, maar elk in eigen tempo, voor de daarin als pionier voorgaande kunstenaars zelf als voor de als altijd achterlopende erkenning en bewustwording van de kant van de 'anderen': sc. de samenleving, de spraakmakende instanties, het publiek.

Binnen het beknopt bestek van een kunstpocket als deze over Anneke Schat en haar zo hedendaagse edelsmeedkunst zou het een overtrokken en tot falen gedoemde onderneming zijn, fundamenteel-theoretisch uit de doeken te willen doen, hoezeer zich in het 'perspectivistisch naturalisme' van de achter ons liggende schilderkunst, compleet met ruimte-illusie, modelé en stofuitdrukking, een historisch bepaalde belevingswijze manifesteert. En ook hoezeer zich in de moderne kunst als geheel en door alle tegenstellingen heen een nieuwe elementaire verhouding tot ons lichaam en tot ons lichamelijk in-de-ruimte-zijn doet kennen. Een meer directe, waarbij het schilderij primair wordt ervaren als een vlak (eventueel linnen) met verf, waarbij kleur, penseelstreek, lijn, maar ook de sensueel ervaren structuur van de verfhuide, eventueel verfreliëf, tot eigen autonome beeldende taal-elementen worden, waarbij ook elk materiaal zijn eigen specifieke mogelijkheden van expressie en beelding bezit en waarbij uiteindelijk tevoren als artistiek minder gewaardeerde kunstvormen en technieken juist voorbestemd zijn om een

belangrijke en geheel eigen rol binnen het geheel van de beeldende creativiteit te spelen. En dat leidt dan weer tot grensvervagingen, zoals tussen het picturale en het (polychroom) plastische of tussen 'vrije' en 'toegepaste' of gebonden kunst.

Laat mij daarom volstaan met het wijzen naar een aantal kunstvormen, die elk op eigen wijze en in eigen tempo en ritme hun emancipatie beleefden, een ontwikkeling doormaakten, die, zeker wat een evenredige publieke erkenning en waardering betreft, nog allerm minst is afgesloten. Zoals daar is de grafiek. Zeker, sinds Dürer en zijn tijd is deze vermenigvuldigende kunstvorm niet meer uit de Europese kunst weg te denken, van de eerste houtsneden over gravure en ets tot Senefelder's uitvinding van de steendruk.

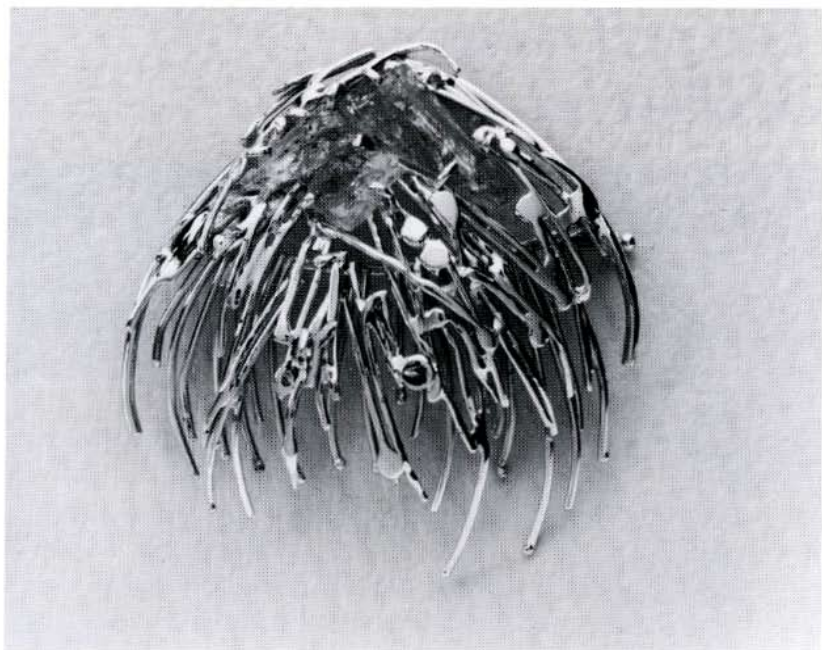
Toch creëerde pas de moderne kunst in onze eeuw een artistieke situatie, waarin de grafische technieken, deels nog verrijkt met nieuwe mogelijkheden, een volwaardige plaats konden veroveren tussen de andere media. En dan leidt de weg door de verkenning heen van de eigen zuivere mogelijkheden, die telkens vooral binnen bepaalde stromingen een geprivilegieerde rol konden spelen, zoals houtsnede en ets bij de expressionisten. Kenmerkend is dan evenzeer de ontwikkeling van de grafiek tot een wandkunst, welke als het ware de schilderkunst op eigen terrein beconcurrereert.

Wat voor de grafiek geldt, geldt *mutatis mutandis* ook voor de tekening in heel de rijkdom aan mogelijkheden: tevoren gezocht onder kunstenaars en door een kleine kring van gespecialiseerde fijnproevers, kon zij zich nu tot een volwaardige en autonome kunstvorm ontwikkelen, inspelend op het elementaire, op het direct-expressieve van handschrift en lijn, zelfs tot de grenzen van een moderne kalligrafie, een visuele poëzie.

Maar dan vinden wij weer een heel ander aspect in de tapisserie, in recente jaren verbreed tot textielkunst. En onthullend is ook hier, hoe pioniers van de moderne tapisserie zoals Jean Lurçat terug moesten grijpen op de middeleeuwse bloeitijd van vóór de renaissance, welke haar, onderworpen aan het taaleigen van de schilderkunst, van het eigen karakter

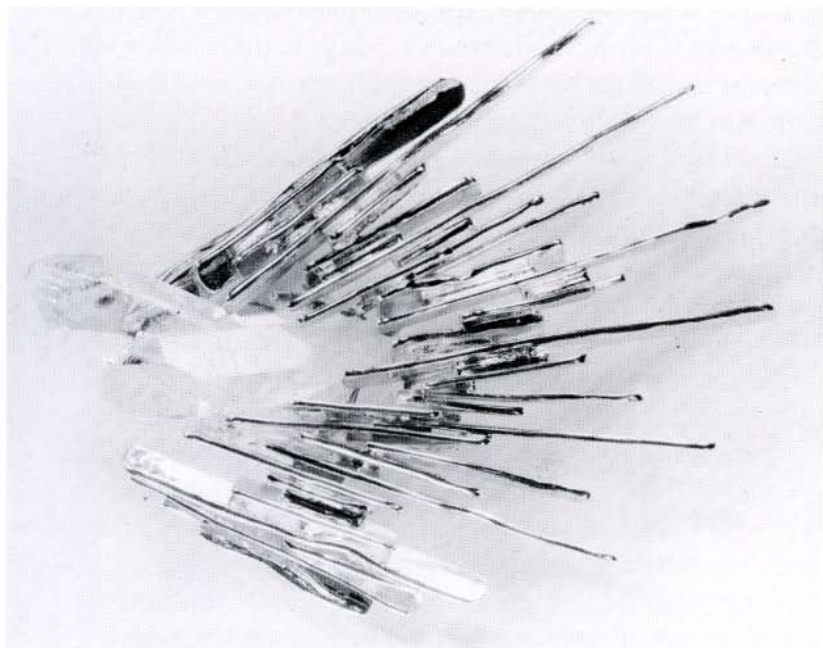
vervreemdde. Sinds deze wedergeboorte uit een bezinning op het eigen karakter kon zij zich ontwikkelen tot de nu zo belangrijke monumentale kunst voor de moderne nomaden die wij zijn, enerzijds vrij, anderzijds uit eigen wezen inspelend op de wand en de architectonische ruimte en als zodanig met ongemeen rijke mogelijkheden voor de toekomst.

Een ander voorbeeld: de keramiek, zoals deze zich pas binnen de moderne kunst kon bevrijden uit de begrenzungen van een kunstnijverheid om zich tot een volwaardige kunst in nauwe relatie met het plastische te ontwikkelen, ook hier door een verkenning van de specifieke eigen mogelijkheden, in techniek en materiaal besloten, de rijke mogelijkheden der glazuren en oppervlakte-behandelingen inbegrepen. Maar ook de plastiek zelf kon zich pas binnen de geschiedenis van de moderne kunst uit de begrenzungen van het in brons afgegooten, gemodelleerde of uit steen en hout gehakte beeld bevrijden in een veelheid van tevoren onvermoede aspecten. De lijst is daarmee nog allerm minst afgesloten, vooral wanneer wij er ontwikkelingen van na de tweede wereldoorlog aan toevoegen. Maar toch wordt het langzamerhand tijd, over te gaan op dit ene, maar éven karakteristieke aspect van een kunst, welke de oude grenzen als een vorm van kunstnijverheid en edelambacht doorbrak, zij het ook hier volgens een eigen, langzaam ritme van bevrijding en zelfherkenning, tot op de dag van heden nog aan het begin: de edelsmeedkunst, meer in het bijzonder de kunst der juwelen, de kunst, waarvan wij op de komende bladzijden Anneke Schat als een ware pionierster zullen ontmoeten.

1966 gouden broche 'vuurwerk' met topaas

1969 gouden broche 'vrije vlucht' met bergkristal

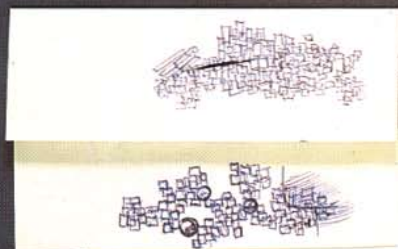

Een pril maar beslissend begin

Het is slechts in schijn vergezocht of gewaagd, het meest elementaire karakter van het hedendaagse juweel, zoals dat door de handen van Anneke Schat tot leven komt, te vergelijken met dat van een contemporaine monumentale kunst als de tapisserie, eerder geschetst. Want zoals het moderne wandkleed enerzijds creatief een aan de schilderkunst evenwaardige vrije kunst is maar anderzijds inspeelt op de gegeven architectonische ruimte, zelf vormgeving van de onmiddellijke ruimte-waar-in-wij-zijn, zo is ook het moderne juweel in hoogste potentie een vrije kunst, met het plastische vergelijkbaar en ontwikkeld uit het karakter van de gebruikte edele metalen, eventueel ook gesteenten, om toch tegelijk in te spelen op de persoon van de draagster of drager.

Het zal blijken, dat speciaal Anneke Schat door de jaren heen op eigen kracht en zonder dergelijke kunstfilosofische beschouwingen juist dit tot haar credo heeft gemaakt, door haar ontdekt als het meest centrale beginsel, dat aan haar werk als edelsmid ten grondslag ligt. Maar daartoe zullen wij Anneke eerst op haar boeiende weg moeten volgen, zoals die al in haar prille jeugdjaren begon.

Als Anna Jacoba Elisabeth Portegijs op 27 juni 1942 midden in de tweede wereldoorlog te Amsterdam geboren, doorliep 'Anneke' Portegijs eerst de Montessori-school. Maar ze was nauwelijks zestien jaar, toen er in 1958 twee – naar later blijken zou – beslissende gebeurtenissen in haar leven plaats vonden. Ten eerste ontdekte zij al in een zo vroeg stadium de edel-smeedkunst als haar roeping. En waar velen met hetzelfde

Handwritten musical notation on a single sheet of paper, featuring various rhythmic patterns and notes. The notation is written in black ink on a light-colored background.

Below the first staff of music, the text reads: *notische sind mit pulten gindgenen folgen*

Below the second staff of music, the text reads: *klamm wapp alder veritral land wisten*

Below the third staff of music, the text reads: *amun - opulanti veritral*

At the bottom right, the text reads: *7-12'66 Rinde Schat*

besluit in een latere levensperiode zouden afvallen, daar bleek dit inderdaad voor haar de ware roeping te zijn, waaraan zij met eerder groeiende dan tanende bezetenheid en inzet trouw zou blijven. En ten tweede was er Rudolph Schat, drie jaar ouder dan zij, die haar in hetzelfde jaar en dus nog als jong meisje leerde kennen. En wat nog zeldzamer is: beide gebeurtenissen zouden in de loop der jaren tot één onverbrekkelijk geheel samensmelten.

Anneke Schat nam het besluit, een opleiding edelsmeedkunst aan de Amsterdamse Kunstnijverheidsschool te gaan volgen, de latere Gerrit Rietveld Academie, terwijl hij zich weldra zou gaan specialiseren in de edelsteenkunde en tevens een ware leerschool doormaakte in de antieke en moderne sieraden bij juwelendeskundige Karel Citroen. Dat deze Rudolph Schat niet geheel van zin voor avontuur was gespeend, bewijst overigens het feit, dat hij eerst met botsautootjes van een Italiaanse kermisondernemer door de Balkan had gezworven, eer hij zich definitief op de juwelen en edelstenen zou storten. Dat zou overigens ook hun al vroeg begonnen en vele jaren volgehouden zwerftochten door de Balkan, met name Joegoslavië, verklaren. Want eigenlijk hadden zij elkaar gevonden in een gemeenschappelijke belangstelling voor oude volksjuwelen, zoals die daar nog te vinden waren. En sportief als zij waren, maakten zij deze reizen met de rugzak te voet.

De naamsverandering van de Amsterdamse Kunstnijverheidsschool, waar Anneke Schat haar studie zou beginnen en voltooien, in Gerrit Rietveld Academie mag overigens symptomatisch heten voor de ontwikkeling, welke de traditioneel zo geheten kunstnijverheid juist in deze tijd doormaakte. De grens tussen enerzijds toegepaste kunst en edelambacht en anderzijds de vrije kunsten was ook nu al zo vervaagd, dat belangrijke beeldende kunstenaars, ook schilders, grafici en beeldhouwers, er een prominente en vruchtbare rol konden vervullen, zodat op een zeker ogenblik zelfs het stadium was bereikt, waarin met meer vrucht ook vrije kunstenaars door de Rietveld Academie werden afgeleverd dan door bijvoor-

beeld het oude heiligdom, de Rijksacademie van Beeldende Kunsten aan de Amsterdamse Stadhouderskade, ondanks alle nog bestaande privileges.

Voor Anneke Schat waren in elk geval geen privileges weggelegd. Doordat zij al direct in haar eigen levensonderhoud moest voorzien werden het vijf jaren van hard werken, overdag voor den brode op kantoor, 's avonds vier maal per week de avondopleiding op de Rietveld Academie, waarnaast zij ook nog op zaterdagmiddag studeerde en experimenteerde. En het typeert nogmaals zowel haar eigen instelling als het karakter van deze gewezen Kunstnijverheidsschool, dat zij naast de lessen in edelsmeedkunst bij Karel Niehorster en Anton de Vries ook nog sterk geboeid werd door de beeldhouwlessen voor ruimtelijke ordening van Carel Kneulman, een van de leidende vertegenwoordigers van de naoorlogse plastiek. Daar zal zij vooral ook haar plastisch vermogen hebben ontwikkeld, en hoezeer zij deze bewust in dienst zou stellen van de eenheid van sieraad en drager. En dan bleven er altijd nog de actieve zwerftochten door verre, bergachtige gebieden. En wat zij daarvan meenam, zou, naar nog nader zal blijken, de oude volkssieraden en de nog met eigen handen in de natuur gedolven gesteenten verre te boven gaan: haar blik was onvermoeibaar evenals de hand, waarmee zij op den duur alles schetsend op papier zou zetten.

Deze door enthousiasme voortgestuwde, vermoeiende voertreizen vol ontberingen zouden zich nog tot aan het begin van de jaren zeventig voortzetten. Intussen had zij haar studie in de vastgestelde vijf jaren voltooid. In 1964, op haar twee en twintigste jaar, slaagt zij voor haar eindexamen. Met Rudolph Schat was zij bovendien een jaar eerder, op 21 mei 1963 getrouwd, zodat zij voortaan ook als kunstenares onder de naam Anneke Schat door het leven zou gaan.

Haar meisjesnaam leeft nog slechts voort in haar meesterteken A.S.P. van Anneke Schat-Portegijs.

Eerste jaren van overrompend succes

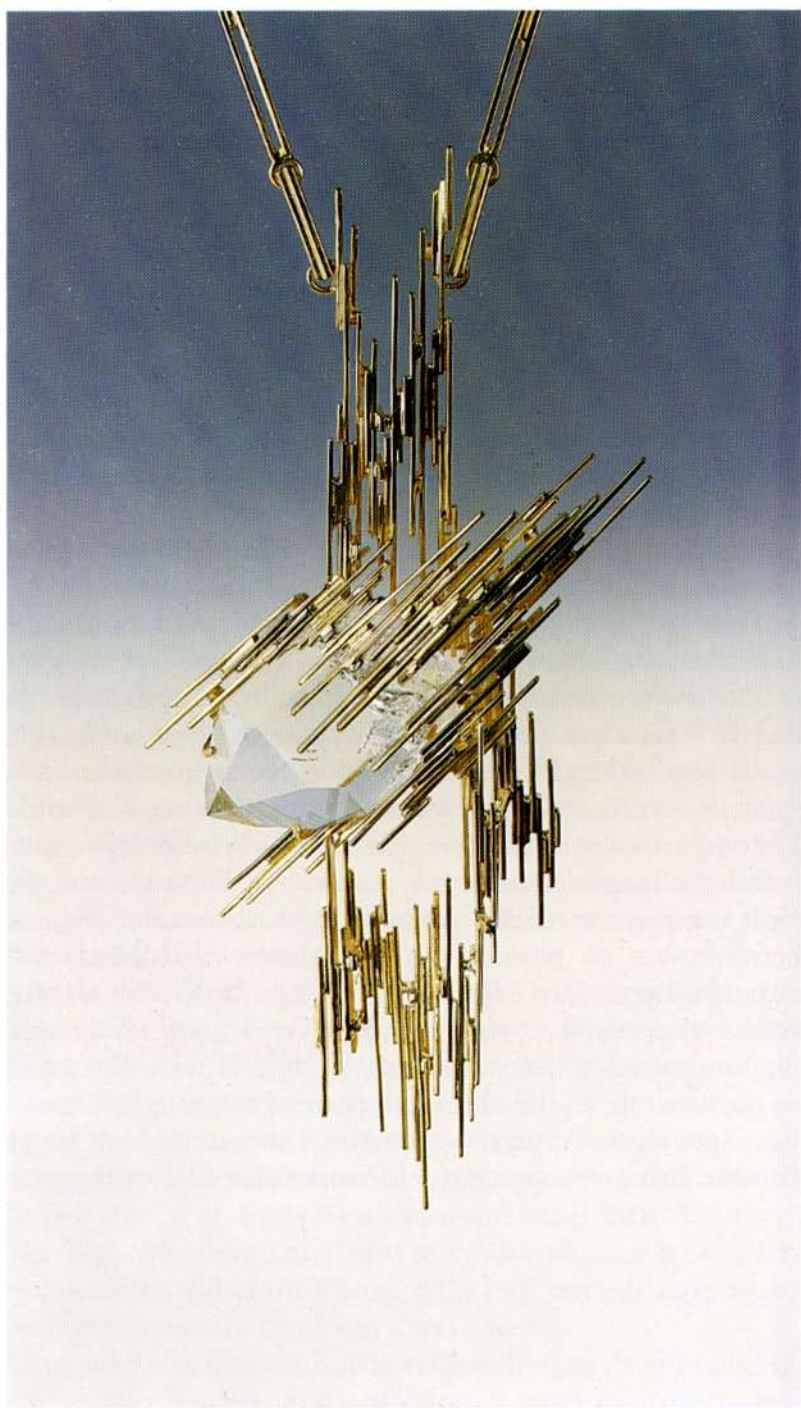
Volgen wij haar nog een eindweegs meer van de buitenkant bezien, dan blijkt het einde van haar studietijd aan de Rietveld Academie in 1964, nu achttien jaar geleden, tegelijk het begin te zijn van een snelle en overrompelende doorbraak naar de top van de moderne edelsmeedkunst en dan speciaal van het juweel. In 1965 weet zij de hand te leggen op de bovenetages van een winkelpand op de hoek van de stille kant van de Spiegelgracht en de Lange Leidsedwardsstraat, niet ver van het Rijksmuseum in Amsterdam, om er haar atelier te vestigen. De investeringen van de edelsmid zijn niet gering, zowel wat de technische apparatuur betreft als het materiaal, waarin zij werkt: goud, zilver en edelstenen. Jaren later weet zij ook de benedenruimte te verwerven, die eigenhandig wordt omgebouwd en ingericht tot een ruime galerie waar zij haar eigen werkstukken kan uitstallen.

Ook in dat zelfde jaar 1965 behaalt zij al haar eerste grote successen. Zo krijgt haar inzending voor de Benvenuto Cellini prijsvraag voor edelsmeden in Berlijn in dat jaar een eervolle vermelding, een zeldzame onderscheiding voor een nog zo jonge en beginnende kunstenares als zij. Ook de algemene pers en de vakpers beginnen al direct aandacht aan haar werk te besteden, zoals in 1965 onder meer de dagbladen Trouw en De Tijd-Maasbode, in 1966 De vrouw en haar huis, internationaal het tijdschrift Vision, en in 1967 een uitvoerig artikel in Avenue van de hand van Fanny Kelk.

Uiterst belangrijk voor haar is in hetzelfde jaar de uitnodiging, deel te nemen aan de tentoonstelling 'Sieraad '67' in het Kapel-

huis te Amersfoort waar uitsluitend werk wordt getoond van edelsmeden, dat op eigen atelier is gemaakt. Binnen de groep van vijf en twintig Nederlandse pioniers en prominenten, die hier de laatste ontwikkelingen van de edelsmeedkunst laten zien, is zij zo ongeveer de jongste in een gezelschap, dat ook belangrijke voorlopers zoals Archibald Dumbard, Chris Steenbergen en Jozef Citroen omvat en uit een jongere generatie onder meer Gijs Bakker, Emmy van Leersum en Robert Smit. In het Kapelhuis zal men haar overigens ook bij volgende afleveringen van Sieraad in 1969 en 1972 terugzien.

Voorals 1972 zal als een indrukwekkende manifestatie van nieuwe richtingen grote indruk maken. Wat publicaties betreft mogen wij er uit 1967 overigens ook nog het juli-nummer van het Engelse tijdschrift 'Watchmaker, Jeweller & Silversmith' en De Zakenwereld van juni met het artikel van Marti Smit 'Edelsmid krijgt gouden kans bij groeiend verlangen naar goede sier' aan toevoegen. En dan werd haar nationale erkenning al in 1968 evident, toen het Schmuckmuseum te Pforzheim werk van haar in de collectie opnam en de Federatie Goud en Zilver aan de zes en twintig-jarige de vererende opdracht gaf, de gouden oorsieraden te vervaardigen voor de een en twintigste verjaardag van prinses Christina. Uit een artikel in december 1969, bijna symbolisch in het tijdschrift 'Succes' verschenen, kunnen wij dan nog leren, dat zij al vroeg een mateloze bewondering had voor de Milanese beeldhouwer en pionier van een nieuwe edelsmeedkunst Arnoldo Pomodoro, die nauw met zijn broer Pio samenwerkte. En wie het werk van deze vernieuwer kent, sterk uitgaande van het materiaal en van de interpenetratie van massa en open ruimte (hij is in het Rotterdamse museum Boymans-van Beuningen vertegenwoordigd), kan aan de toen jonge Anneke Schat een gezegende dosis intuïtie niet onzeggen.

1972 open hals-spang doorlopend motief 'komeet'

◁ 1970 gouden hals-sieraad met bergkristal 'overdwars'

Adempauze en een nieuw begin

Na deze eerste vijf, zes jaren van bijna adembenemend snelle en overrompelende successen en erkenning, zowel nationaal als internationaal, heeft Anneke Schat heel bewust de noodzaak beseft, een tijdlang 'weg te zijn', om dan voor de tweede keer, gerijpt en met een nog grotere beheersing van het veeleisend métier, de grote sprong te nemen. Zo zal zij sinds het begin van de jaren zeventig voorlopig weinig in het nieuws zijn, wat overigens allerm minst inhoudt, dat de energie, welke schijnbaar weinig bij haar frêle persoon past, ook maar enigszins nalaat, haar voort te stuwten volgens het ritmische patroon, dat haar hele bezetenheid als kunstenares vrijwel dag en nacht beheerst.

Zij heeft nu haar kleine eigen sieradenwereld aan de Spiegelgracht, zij heeft zich een eigen cliënteel veroverd, zij werkt onvermoeibaar. Maar vooral ook: zij reist, en met haar reizen groeien de natuurbelevissen en de andere ondergane aspecten van de werkelijkheid, zoals zij die als onverzadigbaar met de ogen en tot talloze schetsen verwerkt. Schetsen, die uiteindelijk zullen leiden tot haar kunstwerken als edelsmid, ontwerpster én maakster van sieraden, in de voor haar beslissende éénheid van beide componenten.

Zo inspireerde haar al de natuur van Macedonië, met de bergen, de zon, het water. Maar er volgden ook andere reizen, zoals naar de Franse Provence, met het eigen licht en de steile cypressen tegen de gestage Mistral-wind. Zo trokken zij door Thailand, waar zij de buigzame onbreekbaarheid van bamboe ontdekte, en ook dat zou in haar werk voortleven. Ook de

1973 gouden pink-ring

1973 gouden ring met tourmalijn

1975 gouden broche 'Provence'

1975 omgeving Vence

1975 zilveren hals-sieraad 'Ardeche'

Thailandse bloemenweelde liet sporen in haar werk achter (Joh. Pameijer schreef daarover in dec. 1979 in de *Tubantia*). Typerend is dan ook haar uitspraak naar aanleiding van een reis door het noordelijke en barre Canada: 'Ik ben altijd bezig met oerkrachten, die vorm zoeken en altijd blijven zoeken, zonder begin en einde'.

Maar ook bepaalde, minder topografisch aan landschappen gebonden verschijnselen houden haar blik gevangen en keren in haar juwelen op een vaak verrassende en onvermoede wijze terug. Zoals de uitbarstingen van zonne-energie in zonnevlekken en protuberansen, zoals de rimpelingen in de waterspiegeling, maar ook meer bepaald als landschappen onder de zon, de ondergaande zon zelf, dalen en rivieren, verre, woeste gebieden. Zelfs de maanlanding inspireerde Anneke Schat tot een halssieraad, dat in goud een spiralende beweging van een kern uit laat zien. En dit is nog slechts een beperkte keuze uit de vele reizen, de vele motieven en indrukken, de inspirerende achtergronden van haar werk als edelsmid, hoe ver de afstand mag zijn tussen een landschap of natuurervaring en het uiteindelijk resultaat: een hedendaags juweel, ontworpen op de drager of draagster, om pas zo tot een ware vervulling te komen.

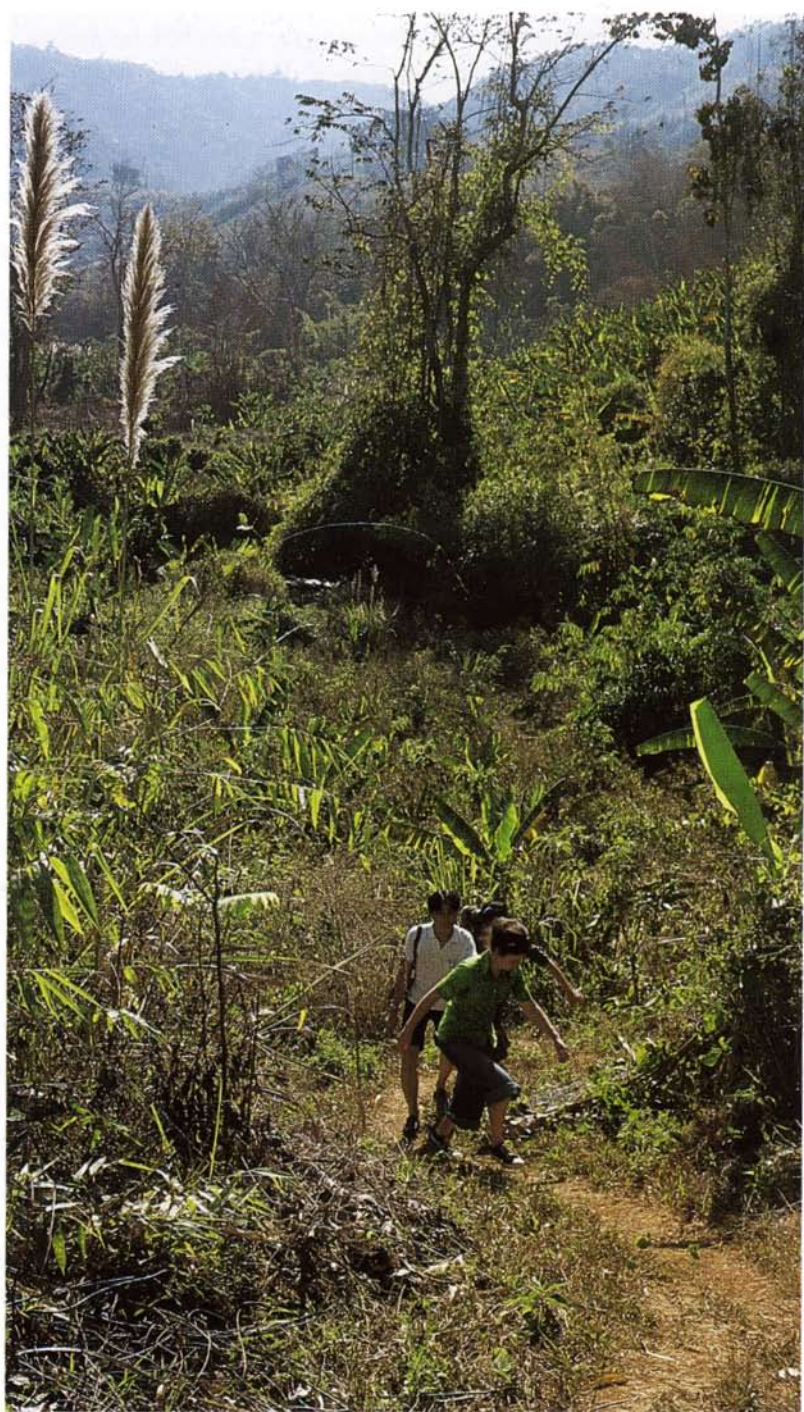
Want dat is het geheim van Anneke Schat: dat zij vanuit een ongemeen brede en rijke creatieve ondergrond door vele stadia van zuivering, concentratie en bezinning heen toewerkt naar een laatste vervulling als juweel, waarin geen enkel spoor van uiterlijke ontlending nog aanwezig is gebleven. Desondanks zingt het er als het ruisen van de zee in een gevonden schelp nog in na.

Tussen beide stadia, het eerste begin en het uiteindelijke resultaat, staan dan allereerst de ontelbare schetstekeningen, die haar werkruimten vullen, en die allengs van de oorspronkelijke inspiratiebron overgaan naar het uiteindelijke juweel, ook in dié jaren, waarin de officiële kunstwereld minder werd geconfronteerd met het fenomeen Anneke Schat, juwelenmaakster bij de gratie Gods, pionierster zonder het zelf te

willen pretenderen, vertegenwoordigster van het meest specifieke, dat een nieuwe edelsmeedkunst te bieden heeft. Maar in dit opzicht waren de jaren, waarin zij betrekkelijk weinig in het nieuws kwam, slechts een voorspel tot haar tweede en naar wij mogen aannemen definitieve begin, dat wij op grond van meerdere redenen in het jaar 1979 mogen plaatsen. Zij was toen, ondanks haar onverminderd jeugdige verschijning, gerijpt want zeven en dertig jaar en nog steeds als op haar zestiende in een nauwe samenwerking met Rudolph: zij de edelsmid, hij de edelsteenkenner, die tegelijk de galerie en de documentatie verzorgde op een niet te overtreffen wijze.

Dat jaar 1979 was, evenals het jaar 1965 was geweest, in veel opzichten een mijlpaal in haar levensloop en ontwikkeling. Zo was dit het jaar, waarin zij een bijzonder ingrijpende verandering teweeg bracht die een onmiddellijke en zeer treffende invloed op haar creatieve bezigheid inluidde: sinds dat jaar zag Anneke namelijk de droomwens van iedere kunstenaar in vervulling gaan.

Een nieuw gebouwd atelier naar eigen idee en wens uitgevoerd op een plaats die mogelijkheden schept voor een doorlopende creatieve scheppingsdrang. Voor haar betekende deze plek aan de bosrand in de Gelderse Vallei de rust om, volledig geconcentreerd, de meest intensieve kunstwerken uit haar oeuvre tot stand te brengen. Een plek om het atelier open te gooien en in direkt contact met haar eigen beleveniswereld de mogelijkheden te onderzoeken die de drempels van haar kunstenaarschap verleggen. Het is een ideaal oord, geheel vervuld van de wereld, welke haar leven beheerst. Maar in dat zelfde jaar 1979 verwierf zij wederom een belangrijke internationale bekroning, ditmaal een Japanse, voor een in goud gevangen waterspiegeling, omsluitend een grillig gevormde parel. Ook haar tentoonstellingen nemen weer in aantal toe, onder andere op Fifth Avenue te New York bij de Aaron Faber gallery. In België signaleerde galerie Kunstforum haar nieuwe werk en nodigde haar direct voor een expositie uit, en tevens bij de voortreffelijke galerie Aan de Kippenlijn in het voormalige stationnetje van het naburige dorp Lunteren.

1976 zilveren hanger 'bamboe'

◁ 1976 voettocht Thailand

Deze tentoonstellingen blijken wederom grote successen te zijn, begeleid door weer een nieuwe golf van publiciteit. Daartoe behoren onder meer enthousiaste artikelen in 'Goldschmiede Zeitung – Uhrmacher Zeitschrift' (Schmuck in symbolhafter Abstraktion und klarer Interpretation) en in 'Gold + Silber - Uhren + Schmuck'. Elegance wijdt december 1981 een uitvoerig artikel van Willem Snitker aan haar persoon en werk, waaruit o.a. valt te citeren: 'Door twee hoge, glazen wanden van haar ruime atelier aan de rand van het Edese bos even bezijden de oude Hessenweg zie je hoge sparren die hun naaldenkruin de hemel in tillen – golvende wilde tuin – even hoger op heuveltje haar huis, een bakstenen onderkomen vol werken van collega's (schilders en ceramisten), met een apart vertrek, waar ze haar hobby, de Japanse kalligrafie, beoefent.' In dat artikel verklaart hij ook haar vertrek, gedeeltelijk, uit Amsterdam. De Spiegelgracht en omgeving was vroeger meer een intiem dorp, nu een buurt vol lawaai en schokkend verkeer, dat haar het werken vrijwel onmogelijk maakt. En over haar werk: het metalen deel van een sieraad is bij Anneke Schat vaak een lineaire, snelle en tekenachtige structuur, die de tragere steen omstraalt; vaak spreekt ze over vaart en ritmiek. De lichtval is hoogst belangrijk: het sieraad gaat van binnen uit een eigen leven leiden. Het dynamische en de beweging vinden bij haar meestal ook uitdrukking in het asymmetrische. Ze werkt altijd naar tekeningen. Als ze datgene wat ze ruimtelijk heeft uitgedacht eenmaal in een plat vlak heeft gezet, gaat ze met goud- of zilverplaat en dito draad al zegend, kloppend, gloeiend en solderend aan het werk. Wezenlijk voor haar is, dat ze alles zelf maakt – eigen adem, eigen handschrift – geen slachtoffer van gietmethoden en seriewerk.

Nieuw is in deze jaren ook de ontdekking van de oosterse kalligrafie, waarbij zij in de leer is gegaan bij de Japanse meesterkalligrafe Hideko Satori. Van een directe, formele invloed van deze kalligrafie op haar werk is geen sprake. Desondanks werkt deze nieuwe, spontane en tegelijk beheerste kunst in haar werk onzichtbaar door. De laatste drie jaar (wij spreken 1982) is het samengaan van bewogen lijn en

1976 gouden ring 'oriënt'

1976 gouden hals-sieraad 'orchidee' met tourmalijnen

1976 broche 'metropool' goud en zilver

1976 opzet broche

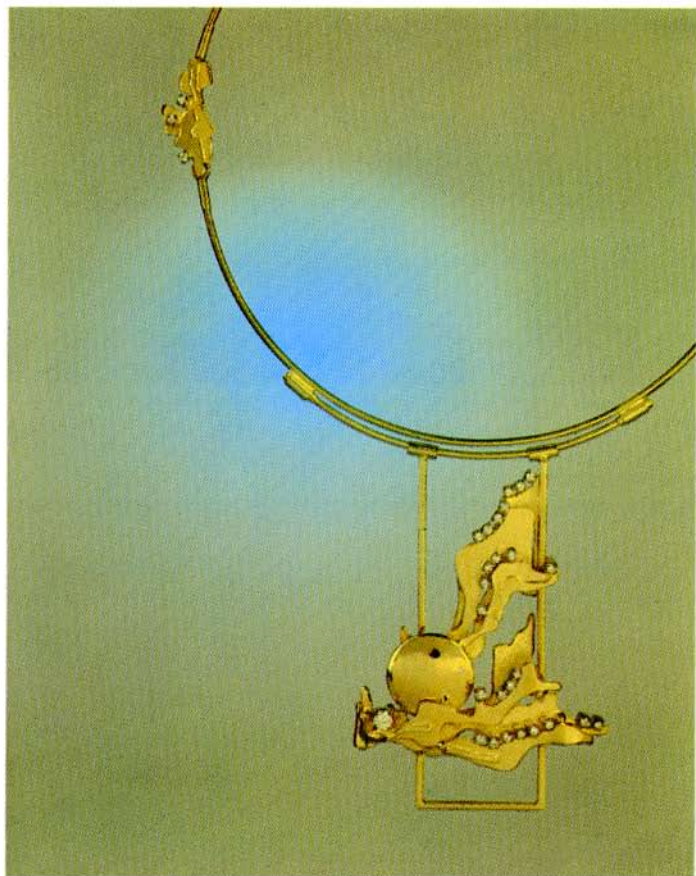

1977 gouden pinkring met schijven tourmalijn

1979 zilveren armband

1979 'zon in silhouet'

statisch vlak langzamerhand het belangrijkste uitgangspunt in haar creaties geworden.

Anneke Schat heeft nu een volstrekt eigen en zelfs uniek te noemen positie bereikt. Om de inleiding tot haar Lunterse expositie van 1980 te citeren: Een enorm scheppend vermogen is vereist om in de sieraadkunst een oeuvre te realiseren, dat een duidelijke lijn van kunstzinnig denken volgt, de kracht aan kan om menselijk contact te combineren en toch de uitdrukkringskracht te behouden en een eigen signatuur uit te stralen. En tevens modetrend negeert om zich met de persoonlijkheid van het individu te blijven meten... Het eerste gebeuren is aan de tekentafel, waarbij o.a. het schetsen van halsobjecten haar de mogelijkheid geeft om in grotere vlakverdeling een ruimtelijke sfeer te scheppen, waarbij motieven van het universum als ongemerkte basis-effecten een rol in haar uitingen spelen.

En om de lijn in 1982 weer op te nemen: Om het bewegingselement van het uitcirkelen (van water) te suggereren heeft Anneke de objecten sterk in reliëf gebracht door zeer verfijnde silhouetvormen samen te voegen. Voor de realisatie van de collectie 'weerspiegelingen' is een absolute beheersing van verschillende technieken vereist. De aanvang is het krassen van basisvormen op metaal, waarop het uitzagen volgt. Met deze sieraad-onderdelen begint een belangrijk proces van het in vorm kloppen. Daarna moet de kunstenaar al voorzien in hoeverre het reliëf mag uitwaaiëren. Deze uiterst verfijnde gehamerde basisvormen worden dan zeer secuur gevijld tot de precieze silhouetlijn ontstaat, die voor het totale object vereist is. Na wederom vanaf de schets naar metaal de gedachte van dimensie in acht te nemen, start het spannende en intense proces van solderen, waarbij keer op keer het groeiende object wordt verhit en weer afgelest. Tijdens dit gebeuren wordt de rest van de omgeving volkomen onbelangrijk: in een volledige concentratie en met flitsende handbewegingen kan een roodgloeiend-verhit object worden bijgestuurd en dwingt Anneke alle onderdelen tot de uiteindelijke schepping.

En als hadden de organisatoren van deze expositie de historisch belangrijke pioniersrol van Anneke Schat al heel duide-

lijk in het vizier, konden zij met de volgende regels sluiten: 'Het pleziert haar bijzonder dat de sieraden uiteindelijk pas in het dragen hun werkelijke uitstraling vertonen, waardoor "het statische van object-zijn" wordt vermeden. Mogelijk dat Anneke onbewust een continue uitdaging vindt in de toepasbaarheid van het object. Deze invalshoek van sieraadkunst is uiterst belangrijk en wreekt zich onmiddellijk indien hier niet de uiterste zorg aan is besteed. Door als het ware dit gegeven als een consequent basisexperiment te hanteren is in het werk van Anneke Schat een typisch stempel van "het vrije element" zo duidelijk gaan overheersen.' Dat zij juist de schijnbare ongerijmdheid, in deze laatste omschrijving besloten, als een vanzelfsprekend gegeven hanteren, geeft aan hun verklaring de juiste betekenis; vrij én gebonden tegelijk en elkaar vooronderstellend.

- 1979 gouden hanger met topaas ▷ Δ
 1979 gouden armband – doorlopende lijn – ▷

1979 gouden ring

1979 Ede

1979 gouden ring met labradoriet

Een plastisch oeuvre in grammen uitgedrukt

Goud en zilver, maar goud het meest in de meest bruikbare legeringen, vormen het materiaal, waarin Anneke Schat haar volstrekt persoonlijk oeuvre creëert, naast edelstenen.

Bij de uiteindelijke beslissing in welk materiaal een idee zal worden uitgevoerd ervaart zij het zilver introvert, het goud uitbundiger. In 1965 werkte zij al met een wisselwerking van mat en glanzende oppervlakte's in haar sieraden. De zachte tinten van edelstenen verwerkte zij het liefst in ideeën met strakke grafische lijnen of beheerste vlakverdelingen. De meer sprekende kleur-uitstraling paste zij toe in ruwgemaakt goud of zilver.

Zoeken wij in haar oeuvre naar de meest uitverkoren gesteenten, dan vinden wij naast Tourmalijnkristallen welke de aarde prijsgeeft in een 1800-tal kleur-schakeringen ook de speciaal geslepen Rutiel-kwartsen, de schitterende blauwe Lapis Lazuli die als één van de eerste stenen ter versiering is aangewend door de oude Egyptenaren. De transparante Maanstenen uit Sri Lanka in combinatie met kleinere facet-geslepen Robijnen of gepolijste Malachieten als kleur-accent. Blauwe Saffier bij vulkanische Obsidiaan in grijs-wit gevlekte variëteiten of helder Bergkristal. En uiteraard een schakering van cognackleurige roestbuine of mosgroene natuurlijke diamanten die na briljant-geslepen te zijn een diepe warme gloed uitstralen. De parels in haar werkstukken zijn vaak grijs-blauw getint en meestal barok van vorm. Momenteel passen meer de tot schijven geslepen Agaten, met in het bijzonder de landschaps-agaat, in haar werkstukken, of de heldere Chalcedonen met

dendriet-insluitsels. Beslissend blijft, ook naar kleur, het samenspel binnen het geheel van het sieraad. Het behoeft ook geen geheim te zijn, dat deze bewonderaarster van wolken-slierten langs een bergwand in de Provence, of van bewegingen van lucht en water, in het diepst van haar hart het meest verknocht is aan onbewerkte, ruwe kristallen.

Maar in de loop der jaren heeft zij haar rijkdom aan technische en artistieke mogelijkheden steeds verder uitgebouwd, wat gepaard is gegaan met een schaarsere toepassing van edelstenen. Het is niet in strijd met een gelijktijdige tendens tot strakkere en meer bewuste vormgeving, zoals dat uit haar nieuwste werk spreekt. Ook is mede door de kennismaking met de oosterse kalligrafie in de jongste tijd het samengaan van bewogen lijn en statisch vlak met inzagingen volgens vooraf bepaalde patronen, steeds sterker gaan spreken.

Voor Anneke Schat als kunstenaars is verder essentieel, dat zij twee voorwaarden stelt: alles moet door haar zelf gemaakt worden, van het begin tot het einde, en alles moet geïnspireerd zijn door degene, die het juweel uiteindelijk zal dragen. En daarmee mogen wij haar begroeten als een van de meest specifieke kunstenaars, die de moderne edelsmeedkunst niet alleen uitoefenen maar zelfs belichamen.

En wie haar heeft zien werken, kan dit beamen. Anneke Schat behoort allerm minst tot degenen, die, te gemakkelijk, het moderne sieraad gebruiken als een nieuwe vorm van plastic, zij het dan niet in kilo's of meters maar in grammen en millimeters uit te drukken; elk sieraad is voor haar een nieuw avontuur, een nieuwe uitdaging, enerzijds op basis van haar grandioze schat aan herinneringen en natuurervaringen, anderzijds gevoed door haar contact met degene, die het juweel zal dragen.

Tussen beide elementen staat haar werk aan de werktafel 'de Staffelei'. Daar worden tekeningen omgezet in juwelen, deels in tijden van bezinning en groei, deels in snelle, onherroepelijke bewegingen en ingrepen, wanneer alles uit plaat of draad, uit plaat én draad, moet worden gedreven. Zelf heeft zij daarvoor een lijst met achttien verschillende technieken samengesteld welke allerm minst aanspraak maakt op officiële

erkenning maar wel de systematiek kenmerkt, volgens welke zij met haar zeldzame vakkennis werkt. Want dat behoort evenzeer tot het geheim van de kunst van Anneke Schat: dat zij een ware perfectioniste is, voor wie niets van de techniek verborgen moet blijven.

Alleen op deze wijze heeft zij haar unieke positie binnen de edelsmeedkunst van onze tijd weten te veroveren, een kunstenaars voor wie de vrijheid van de kunstenaar juist besloten ligt in de inspiratie, welke van het 'model', te weten de drager of draagster, uitgaat. Anneke Schat maakt geen sieraad, zij 'is' sieraad, zij belichaamt zichzelf in haar creaties die daardoor een van de mooiste uitingen van beeldende creativiteit worden, en is in niets minder waard dan erkende kunstenaars uit de wereld van schilder- of beeldhouwkunst.

1979 gouden hanger met agaath

1979 gouden hals-sieraad met rutiel-kwarts

Een naaste getuige volgt haar weg van tekening tot juweel

Onontkoombaar in de profielschets van Anneke Schat is het ruimer belichten van haar tekenkunst welke aan de basis van haar uiteindelijke edelsmeedkunst staat.

Voor het vastleggen van een eerste impressie in korte klare lijn hanteren veel kunstenaars een memo of schets-aantekening. Later op het atelier of de plaats waar tot nadere uitwerking van de opgetekende of geschetste ideeën wordt overgegaan vangt het vullen van groter vlak of ruimte aan.

Anneke Schat die in haar kunst de eindfase in millimeters ziet weergegeven, hanteert als neerslag van haar ondergane indrukken het grotere tekenvel, waarop zij in krijt, inkt en verf snel en krachtig haar indrukken weergeeft, waarbij direct al te bespeuren valt waar op dat grotere vlak haar verwondering is gevangen. Zij volgt hiermee een voor haar uitzonderlijk doeltreffende methode door op een duidelijke en overzichtelijke manier haar gesignaleerde en intuïtieve ideeënrijkdom al op een zijspoor gestalte te geven, waarmee tevens in een vroeg stadium het sieraadexperiment van start is gegaan. Ook kan een belangrijk en spiritueel gegeven langere tijd als tekening in haar directe omgeving worden behouden en overdacht; en is de tijd aangebroken dan kan op dat konkrete moment direct tot een eerste sieraad-opzet worden overgegaan.

De tekeningen op zichzelf verbeelden al een wonderlijk klare uitbeeldingskracht waarbij een mengeling van fantasie en werkelijkheid op bociende, en – als bij haar gebruikelijk – zo compleet mogelijke wijze is neergezet.

Zo is het vel waarop de inkt door haar wordt samengebold tot

een zwevende cirkel, in een zwarte schaduw-werking uitgebeeld welke de sfeer van snelheid en kracht suggereren. Het is door de waaierpenseel in snelle streken volgzzaam gerapporteerd doch liet spatie's van tinten wit op de ondergrond. In een langzame cadans van zekere richting volgt een verhalende lijn in trage beweging, verbeeld door het krijt stuiterend over de inktlijn mee te sturen. Dan zijn er de andere tekeningen met een bewegingslijn voor de Zon. Als een aaneenrijging van gebeurtenissen spelen de gevormde lijnen hun signaalwerking. De sfeeruitbeelding sterk gericht op een vervaging van horizon tot ruimte.

Treffend en dieper uit haar innerlijk naar boven gebracht is een tekening welke in het voorjaar 1981 voltooid is. Een zwevende lijn in de ruimte, waarover en langs een uiterst gedetailleerd doch abstract bewegingspatroon loopt. In mysterieuze kleurschakeringen drijft onze aarde met dit platform mee. Rond deze twee-eenheid rijzen in een traag staccato dwingende banen, niet van begin naar einder maar op weg, hun ruimte-sporen trekkend als space-vehicles in de ijlere luchtlagen. Uiterst persoonlijke emotie's zijn hier door de kunstenaars weergegeven. In een later stadium via de weg van korte krachtige schetsen in een reeks dubbel-sieraden op schitterende wijze uitgevoerd.

Inkt, verf en viltstift zijn de materialen waaruit een macrovisie op een mostapijt is ontstaan. Het lijkt een zich een weg zoekende lang-gesteelde goud-gehelmd kolonne. De boog die Anneke over het gebeuren penseelde geeft aan haar impressie de kracht en ruimte waarmee zij al haar kunstenaarschap schijnt te willen uitdrukken.

Anders ordende zij haar gedachten met een serie van zeven tekeningen rond het thema 'de zevende steen'. In Zen-tuinen door massieve blokken onvergankelijk uitgebeeld, verstild en oproepend tot volledige concentratie en meditatie. De tekenares in Anneke uitte deze gedachte op papier met zwarte brede penseelstreken. Zij benadrukte hierdoor vaart en kracht door als in een dans de zeven pilaren over een podium te voeren en in te sluiten door een transparante veerachtige lijn, alsof een zachte vleugelslag beweging veroorzaakt. Dan sluit met de

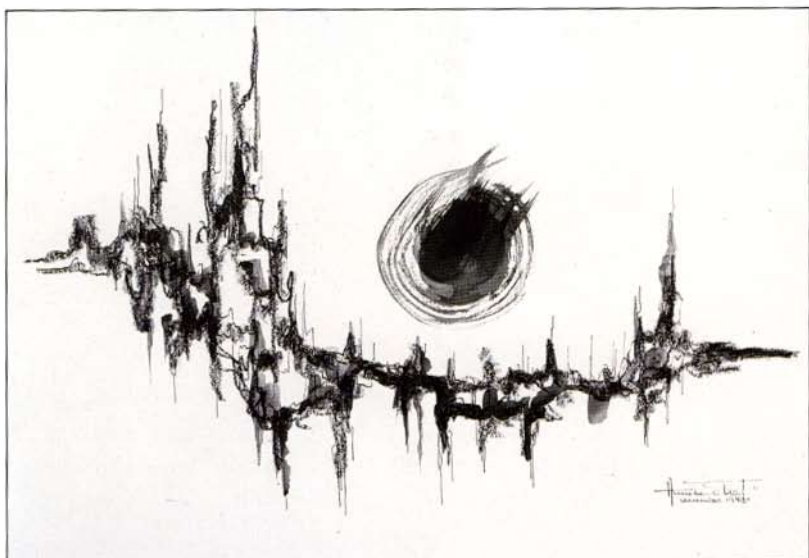
snelheid en stilte van een wegwickende vogel het totaal, waar in de vlerk, als een uitstralende aanwezigheid, alleen nog de suggestie van het contour van de zevende lijn wordt prijsgegeven.

Op een andere plaats signaleerde de kunstenaar een typhoon van zand, door wind met zonnestralen wervelend, rond het symbool van onverzettelikheden, ontzag en bewondering, de pyramide, door haar subtiel tot uitdrukking gebracht door de top met indigo te beladen.

Op deze wijze die eerste neerslag van impressie's van Anneke te benaderen geeft een gevoel van bewegen, van aktiviteit; de wens om te gaan speuren door het oog langs de horizon te jagen of de blik op een kleine wirwar van een insektengemeenschap te fixeren. Anneke aktiveert zonder enige aanzet de beschouwer en beweegt de geest tot fantasie.

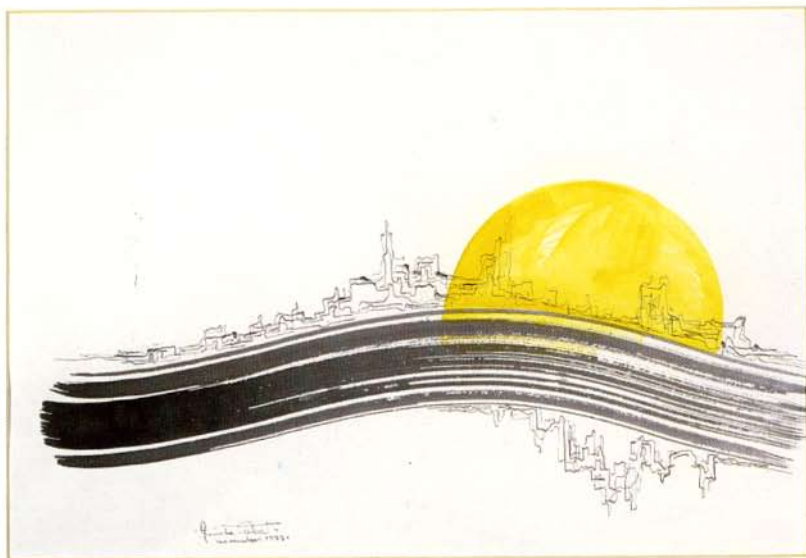
Bijzonder boeiend wordt dan 'na' deze hoofdimpressie's de vervolgende schetsbladen te bestuderen, welke een verdere vertaling van haar emotionele belevenissen zijn. Het is een volgende stap naar haar uiteindelijke scheppingen, waarmee een fantastische lijn ontstaat door de stadia welke de kunstenaar hanteert om tot de kern van haar bedoelingen door te dringen; de weg naar de kleine scheppingen die in hun uiteindelijke uitstraling tot volmaakte kunstwerken hun eigen weg in tijd en ruimte starten.

1979 'doorbewegen' 46x32 cm.

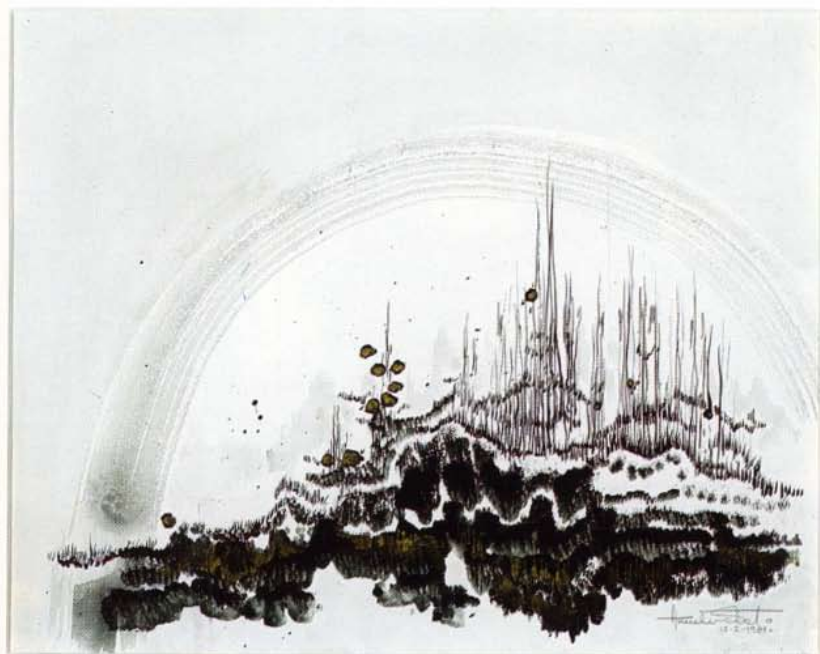
1979 'voor de zon langs' 44x31 cm.

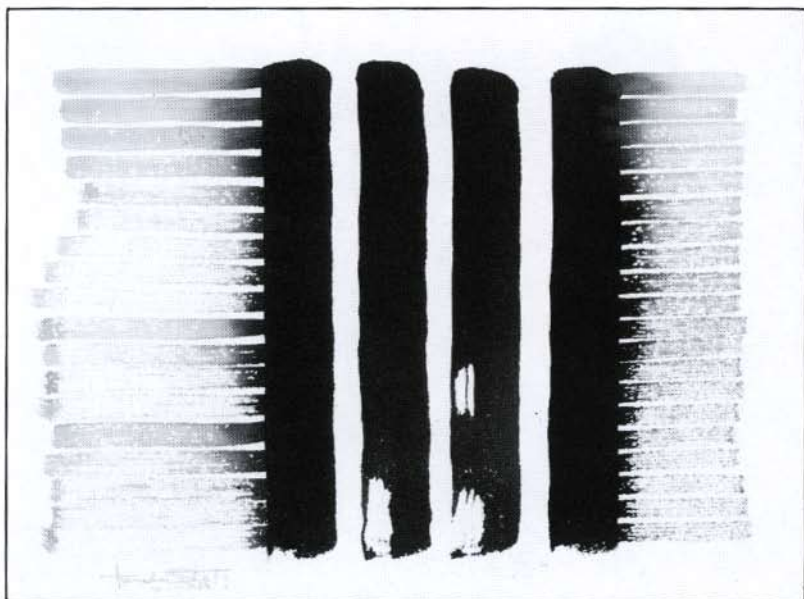

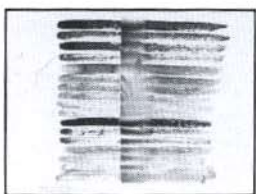
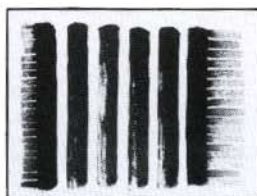
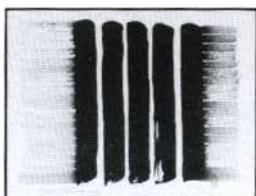
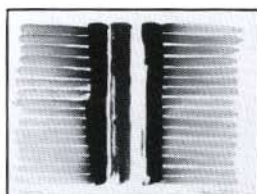
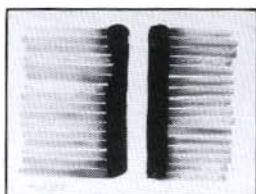
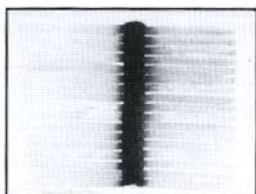
1981 'lange weg' 140x32 cm.

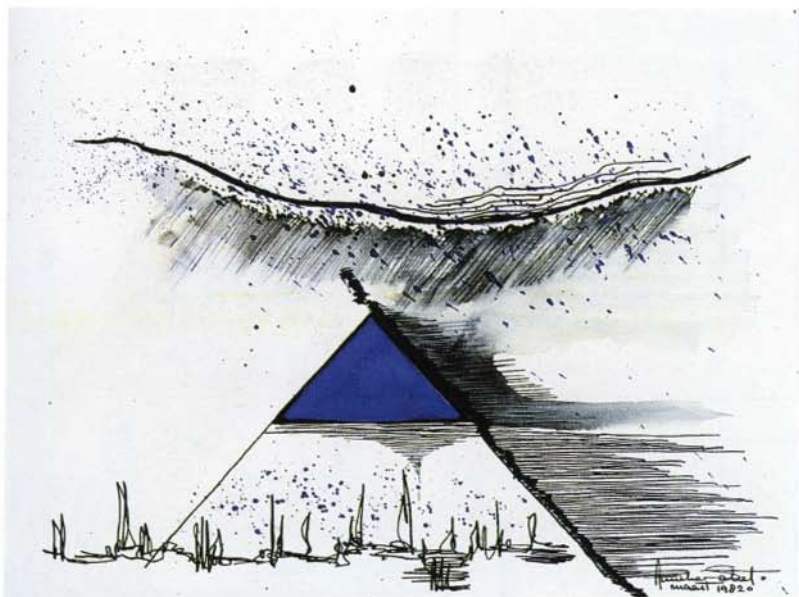
1981 'de neveling' 40x31 cm.

1982 'de zevende lijn' serie: schetsen 37x24 cm.

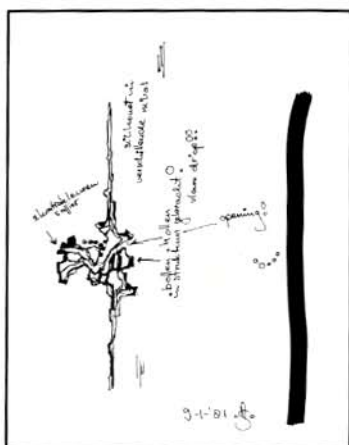

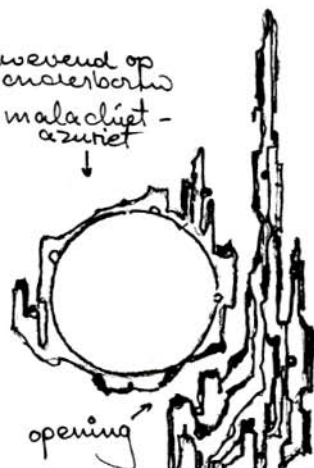
1982 '5000 jaar tussen barbaren'

1982 Nubië-Egypte

zwevend op
cruisendit
malachiet-
azuriet

Amiche Schat
januari 1901.

Lange Weg.
Zilveren sieraad
in 2 delen opelschoud.
Beiden als broche/
hanger te dragen.

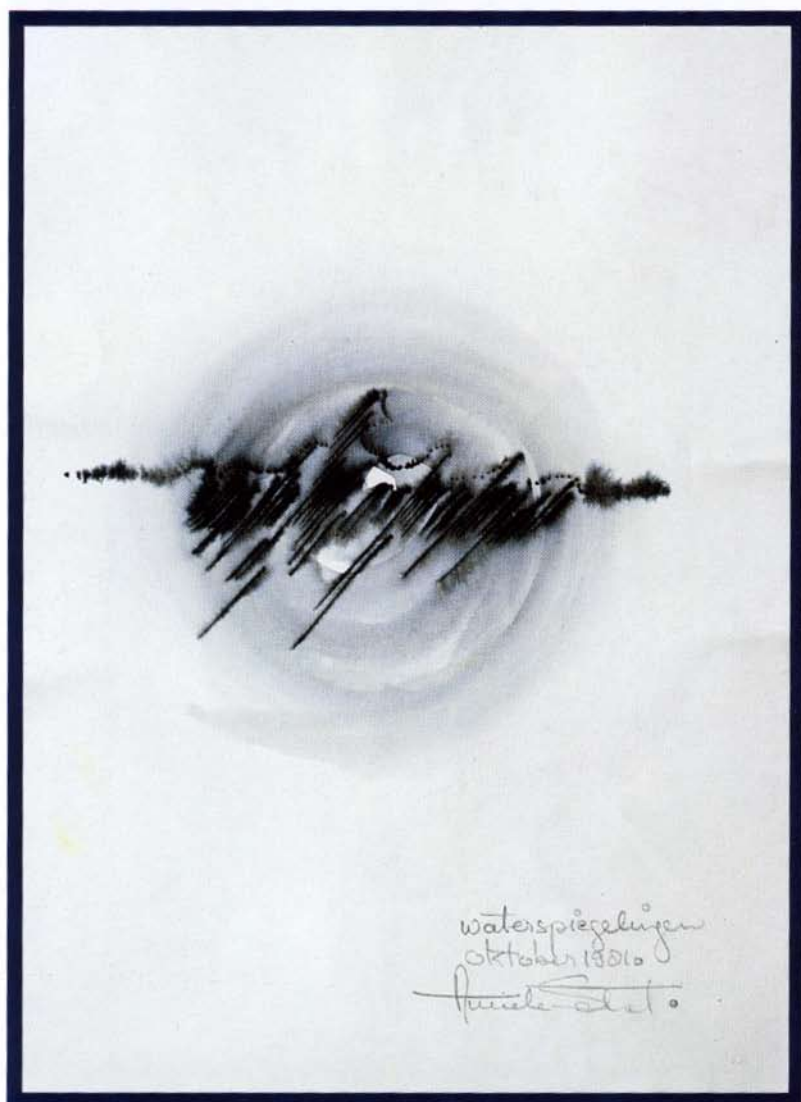
1981 dubbel-sieraad met agaat 'lange weg'

1980 'moving with burning lights'

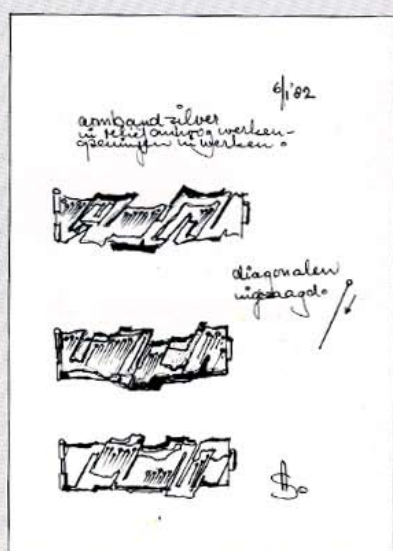
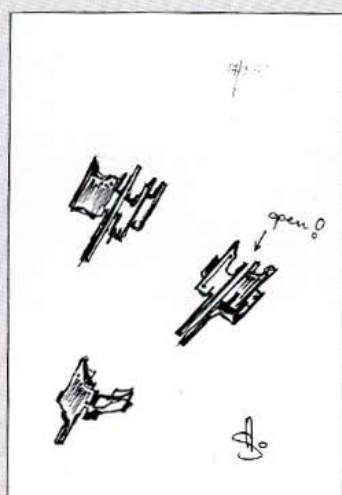
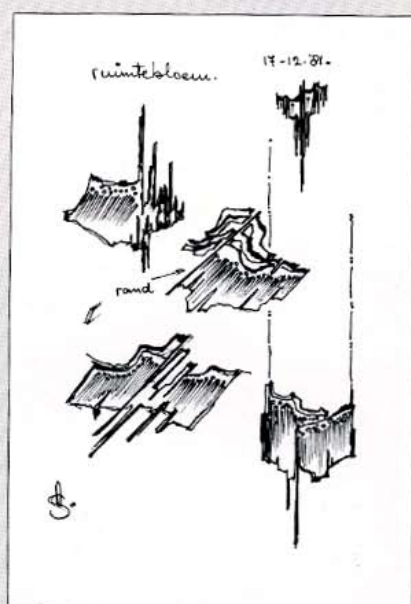
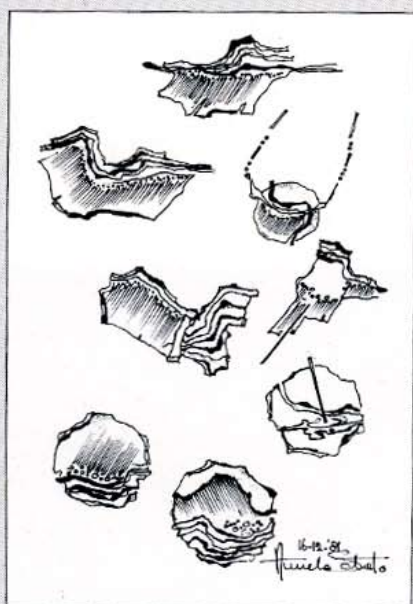
◁ 1981 zilveren hanger

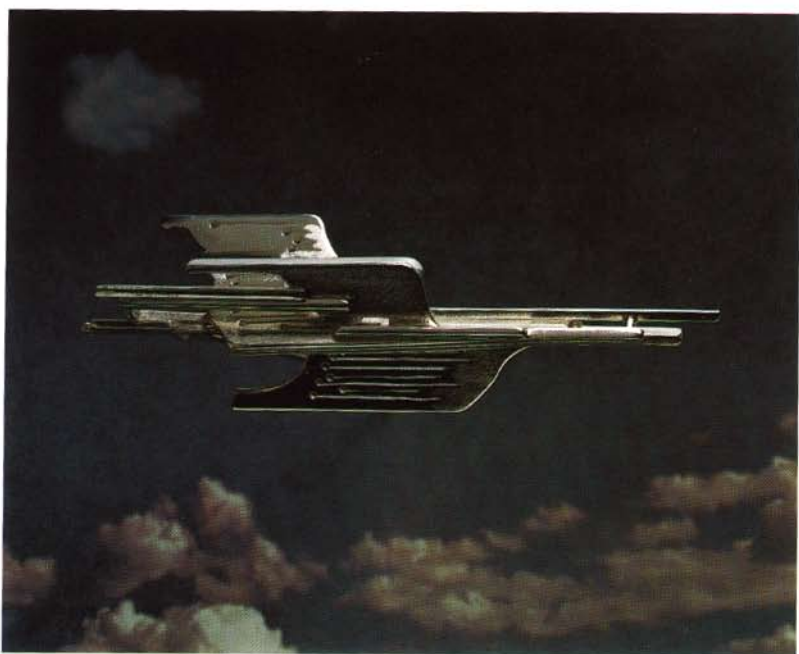

waterspiegelingen
oktober 1901.
Anneke Schat.

1981 'waterbeweging'

1982 zilveren sieraad 'regen in ruimte'

1982 zilveren ring

1982 gouden hals-sieraad met agaat

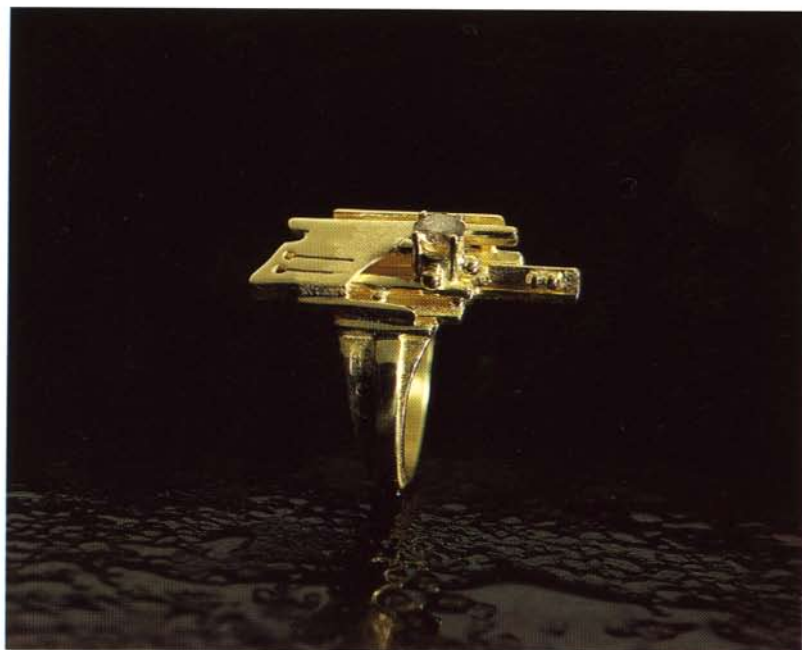
1982 gouden armband

1982 'omhoog kijken'

1982 gouden ring met kleur-briljant

Inhoud

- blz. 3 Een korte algemene beschouwing vooraf
10 Een pril maar beslissend begin
16 Eerste jaren van overrompend succes
20 Adem Pauze en een nieuw begin
38 Een plastisch oeuvre in grammen uitgedrukt
44 Een naaste getuige volgt haar weg van tekening tot juweel
64 Signering werkstukken

Fotografie

fotowerk van Thesi Geesink
te Amsterdam

uitgezonderd:

- 4/5/9 Rudolf, fotograaf te Edmonton, Canada
9/21 George Hebbenaar
— enkele foto's uit privé-archief
-

Afbeeldingen

- omslag 1979 zilveren schakel-armband
1979 Sieraden in Tiel *tp* Tiel
Amsterdam 'in' *wp*
galerie Polder *t* Borne
- blz. 1 1982 Interview met Hans Redeker
- 4 1965 gouden ring 'planina', met grijsgetinte
cultivé barok-parel
1965 Steffin, Pforzheim *c*
1966 Schmuckmuseum, Pforzheim *t*
Edelmataal *mp* jan.
Haagse Post *wp* mrt.
1967 journal Suisse de bijouterie *mp* juni
- 4 1965 gouden broche met azuriet-kristallen
en 1 briljant 0.20 krt.
1965 Benvenuto Cellini *c* Berlijn
Goldschmiedehaus *t* Hanau
de Rotterdamer *dp* 30/10
1966 Edelmataal *mp* jan.
1967 Scheppend Ambacht *mp* apr.
- 5 1965 gouden ring 'Alexandra', met
baquette-geslepen gebrande amethyst
1965 Steffin, Pforzheim *c*
Algemeen Dagblad *dp* 19/11
1966 Schmuckmuseum, Pforzheim *t*
Edelmataal *mp* jan.
dagblad Trouw *p* 2/4
1967 de Zakenwereld *mp* juni
- 5 1966 gouden broche 'buran', met bergkristal
1966 dagblad Trouw *p* 2/4
Gold + Silber *mp* sept.
1967 Avenue *mp* apr.
journal Suisse de bijouterie *mp* juni
British jeweller *mp* juli
- 9 1966 gouden broche 'vuurwerk',
met 3 topaas-kristallen
1966 Goldschmiedezetting *mp* dec.
1967 journal Suisse de bijouterie *mp* juni
1970 Edelmataal *mp* jan.
- 9 1969 gouden broche 'vrije vlucht', met
bergkristal
- 1970 Goldschmiedezetting *mp* febr.
Intern. Schmuckausstellung *t* München
galerie Binnenkant *t* Amsterdam
- 11 1965 foto: Pyreneëen-Frankrijk
- 11 1966 schetsen armbanden
- 13 1969 gouden hals-sieraad 'lucifer', met
enhydros
1969 de Tamboer *t* Hoogeveen
1970 Goldschmiedezetting *mp* febr.
Intern. Schmuckausstellung *t* München
boek-omslag: een rijke vrouw *p*
galerie Binnenkant *t* Amsterdam
galerie Cosa *t* Delft
Lucas van Leyden *t* Leiden
Stol *t* Amersfoort
1971 Steltman *t* Den Haag
gallery R.G. *t* Willemstad-Curaçao
galerie de Hoge Hees *t* Eersel
1972 Sieraad 1900-1972 *tp* Amersfoort
- 15 1970 gouden broche 'doorbraak', met
5 tourmalijn-kristallen
1970 Steltman *tp* Den Haag
1971 galerie Binnenkant *t* Amsterdam
Vorm in Edelmataal *t* Utrecht
galerie de Hoge Hees *t* Eersel
- 18 1970 gouden hals-sieraad, met bergkristal
'overdwars'
1971 Filum Aureum *ct* Hamburg
galerie Binnenkant *t* Amsterdam
Sieraad 1900-1972 *t* Amersfoort
- 19 1972 gouden hals-sieraad 'komeet'
1972 Sieraad 1900-1972 *t* Amersfoort
1975 kunstambachten Benelux *t* Antwerpen
- 21 1973 gouden pinkring 'bouwen of groeien'
- 21 1973 gouden ring met rood-groen
tourmalijn-kristal
- 22 1975 gouden broche 'Provence'

- 22 1975 foto: omgeving Vence-Frankrijk
- 23 1975 zilveren hals-sieraad 'Ardeche'
1975 galerie Cosa t Delft
1976 Tussen de Rails *mp* jan.
- 26 1976 foto: omgeving E-Kaw op weg naar
LaHu-stam, Thailand
- 27 1976 zilveren hanger 'bamboe'
1977 Edelmetaal *mp* juli
- 29 1976 gouden ring 'oriënt'
1977 Edelmetaal *mp* juli
- 1976 gouden hals-sieraad 'orchidee', met
cabochon en facet-geslepen
tourmalijnen
1976 Beelden in de Bilt XI t de Bilt
1977 Edelmetaal *mp* juli
- 30 1976 zilver met goud in broche 'metropool'
1976 Goud- en Zilvermuseum t Utrecht
- 30 1976 foto: werkbank-opname opzet broche
'metropool'
- 31 1977 gouden pinkring 'wirwar', met 2
schijven rood-groen tourmalijn
1977 Intern. Schmuckausstellung t München
Edelmetaal *mp* juli
- 31 1979 zilveren schakel-armband
1979 Sieraden in Tiel *tp* Tiel
Amsterdam 'in' *wp*
galerie Polder t Borne
- 32 1979 gouden hals-sieraad 'zon in silhouet',
met 9 briljanten samen 1 krt.
1979 galerie Kontrast t Nijmegen
1980 Goldschmiedezetting *mp* apr.
Edelmetaal *mp* aug.
- 35 1979 gouden hals-sieraad met topaas-kristal
1979 galerie Polder t Borne
1980 galerie Aan de Kippenlijn t Lunteren
Kunstecho's *mp* sept./okt.
galerie Kunstforum t Schelderode
- 35 1979 gouden schakel-armband
1979 galerie Polder t Borne
1980 Kunstecho's *mp* sept./okt.
galerie Kunstforum t Schelderode
- 36 1979 foto: atelier Ede
- 37 1979 gouden ring 'zon in silhouet'
1979 galerie Kontrast t Nijmegen
galerie Polder *tp* Borne, - beweging in
balans -
1981 Gold + Silber *mp* jan.
- 37 1979 gouden ring met cabochon labradoriet
- 41 1979 gouden hals-sieraad 'flying over the
kakemono'
- 42 1979 gouden hanger aan schakel-ketting
met cabochon agaath
1979 galerie Kontrast t Nijmegen
1980 Goldschmiedezetting *mp* apr.
Edelmetaal *mp* aug.
Kunstecho's *mp* sept./okt.
- 43 1979 gouden hals-spang met aanhanger,
met cabochon rutiel-kwarts
1979 galerie Kontrast t Nijmegen
1981 Gold + Silber *mp* jan.
- 47 1982 foto: atelier Amsterdam
- 48 1979 tekening 'doorbewegen', inkt/krijt,
formaat 46x32 cm
- 48 1979 tekening 'voor de zon langs', inkt/verf,
formaat 44x31 cm
- 49 1981 tekening 'lange weg I', inkt/
verf/viltstift, formaat 40x32 cm
- 49 1981 tekening 'de neveling', inkt/
verf/potlood, formaat 40x31 cm
- 50 1982 tekening uit serie van 7 'de zevende
lijn', inkt/verf, formaat 37x24 cm
- 51 1982 tekening '5000 jaar tussen barbaren',
inkt/verf, formaat 37x24 cm
- 51 1982 foto: Nubië-Egypte
- 52 1981 schetsbladen 'lange weg'
- 53 1981 combinatie: 2 gouden broche/hangers
'lange weg' met cabochon agaath
1981 Kunstbeurs t Utrecht
Kunstecho's *mp* mei/juni
- 54 1981 zilveren broche/hanger 'lange weg'
1981 Kunstbeurs t Utrecht
Elegance *mp* dec.
- 55 1980 gouden hanger aan schakel-ketting
'moving with burning lights', met ster-
robijn, en 7 briljanten samen 0.25 krt.
1980 gallery Aaron Faber t New York
- 56 1981 schets 'waterbeweging'
- 57 1981 gouden armband 'waterbeweging'
1981 galerie Aan de Kippenlijn t Lunteren
1982 Margriet *wp* mei
- 58 1981 '82 schetsbladen 'regenflarden'
- 59 1982 zilveren broche/hanger 'regen in
ruimte'
- 59 1982 zilveren ring
- 60 1982 gouden hanger aan schakel-ketting
met schijf agaath
- 60 1982 gouden armband
- 61 1982 gouden broche/hanger
'omhoog kijken', met bronskleurige
briljant 0.38 krt.
- 61 1982 gouden ring met bronskleurige briljant
0.37 krt.

code-verklaring

t	tentoonstelling	m	maandblad
p	publikatie	w	weekblad
c	competitie	d	dagblad

Werkstukken van Anneke Schat zijn gesigneerd met:

Naam-stempeling:

Anneke
Schat

Meesterteken:

ASSAY MARKS OF THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS

IN GEBRUIK ZIJNDE STEMPELMERKEN/STAMPS IN USE

goud (grote werken) gold (large articles)

750 d

585 d

goud (kleine werken) gold (small articles)

750 d

585 d

zilver (grote werken) silver (large articles)

925 d

835 d
gehalte/standard

kantoor/office

(1982)
jaar/year

zilver (kleine werken) silver (small articles)

925 d

835 d

In de tweede reeks Kunstpockets verschenen reeds

kunstenaar:

1. José Vermeersch
2. Corneille
3. Pierre Alechinsky
4. Bram van Velde
5. Kees van Bohemen
6. Zao Wou-Ki
7. René Carcan
8. Reinhoud
9. Co Westerik
10. Constant
11. Roger Wittevrongel
12. Anneke Schat

auteur:

Hugo Brutin
Erik Slagter
Freddy de Vree
Ed Wingen
Erik Slagter
Freddy de Vree
Wim Toebosch
Jo Verbrugghen
drs. W. Meewis
Freddy de Vree
Frans Boenders
Hans Redeker

*binnenkort
verschijnen:*

Karel Appel
Dionyse
Jacques Doucet
Frans Minnaert

Freddy de Vree
Frans Boenders
Erik Slagter
Octave Scheire